

L'últim adéu a Lluís Diumaró

Dimarts a la tarda s'oficià a Granollers el funeral pel periodista mort fa una setmana

Els companys de TV3 van portar sobre les espatlles els fèretres

L'església es va omplir per retre l'últim homenatge a Lluís Diumaró

Dimarts passat al migdia va arribar a Catalunya el cos de Lluís Diumaró, una setmana després de la seva tràgica mort a la RDA, juntament amb els dels altres companys morts Josep Ylla-Català i Joan Fornell. Els problemes burocràtics van impedir que el trasllat es realitzés abans. A les afores de les instal·lacions de TV3 a Sant Joan Despí va tenir lloc l' emotiu comiat dels tres companys. A continuació el fèretre amb les restes mortals de Lluís Diumaró va ser portat a Granollers on es realitzaren les seves exèquies a la parròquia de Sant Esteve. Els familiars, amics, companys i veïns varen donar-li l'últim adéu. Lluís Diumaró havia treballat a PLAÇA GRAN en els seus inicis, des d'on anà a Ràdio G, TV2 i TV3, on es va fer molt popular com a presentador dels telenotícies. La seva mort va commoure profundament la ciutat de Granollers i tota la comarca.

L'accident mortal va succeir el dia 19 de juny al migdia quan el Mercedes en que viatjaven va perdre el control, sense que es coneguin les causes, a l'autopista. El cotxe va anar cap als carrils de separació de les vies on es tombà lateralment i relliscà una cinquantena de metres fins estavellar-se pel cantó del sostre contra el pilar d'un pont. El fort impacte del cotxe, per la seva part més dèbil, contra el pilar va produir la mort a l'acte de Lluís Diumaró, i també les dels seus companys de TV3 Josep Ylla-Català, Joan Fornell, i la de l'interpret xilè,

José Feito. L'accident va ser prop de la localitat Alemanya Oriental de Post Dam on realitzaven un reportatge sobre la caiguda del mur de Berlín.

Problemes de repatriació

La notícia de la mort dels periodistes no va arribar als familiars fins l'endemà. TV3 va tenir coneixement de la tragèdia per l'agència que va llogar el cotxe als reporters, i de seguida els hi va comunicar a les famílies, quan

l'ambaixada espanyola a Berlín ho sabia des de dimarts a la tarda. Tampoc va posar-se en contacte amb els familiars per intentar resoldre els problemes de repatriació que han fet ajornar el trasllat dels cosos fins una setmana després de l'accident. Per aquest motiu el President del Consell Comarcal del Vallès Oriental, Josep Serratusell, ha enviat sengles cartes de protesta a diferents estaments. La cerimònia de comiat a Sant Joan Despí i a Granollers va ser molt emotiva. **PLAÇA GRAN** se suma a aquests condol per la pèrdua d'en Lluís Diumaró

Un tarannà marcat per l'honestedat

La darrera aparició de Lluís Diumaró -periodista- a Granollers, fou el passat 26 de maig, durant les Festes de l'Ascensió, com a presentador de l'emissió de TdG. Mesos abans, Lluís Diumaró fou el protagonista d'un acte públic realitzat a l'Ateneu granollerí: "Romania: retrat d'un reporter". En aquella ocasió, que data del 2 de març, Diumaró explicava les seves experiències com a periodista i reporter en aquell país de l'est, escenari de canvis, revolucions i repressions. El dimarts de la setmana passada, Lluís Diumaró circulava també per terres de l'est, quan va trobar la mort contra el pilar d'un pont, prop de Postdam (RDA), juntament amb els seus companys de feina i de vehicle: Joan Fornell, Josep Ylla i José Feito. Allà es varen trancar les il·lusions d'aquests joves reporters que volien fer el seu treball des del mateix lloc on es generen les notícies, oferint així uns reportatges vius i recollint l'opinió dels protagonistes i subjectes que van forjant la història. Els periodistes es trobaven realitzant un reportatge pel programa "Actual" del Canal 33, recollint les opinions que tenen els joves de la República Democràtica Alemanya sobre la reunificació de les dues alemanyes. L'accident mortal, gairebé increïble en el moment de rebre la notícia, va posar fi al reportatge i a unes vides plenes d'il·lusió i entusiasme. Ara, ells són motiu de reportatges, de tristos reportatges de record i enyorança.

Lluís Diumaró va començar la seva tasca periodística a les pàgines d'aquest setmanari. El seu tarannà actiu i empenedor el portava a integrar-se a totes les iniciatives de caire comunicatiu. Així com també va engrescar-se en l'experiència comunicativa de Ràdio Granollers (des de 1981 fins 1984), precedint a Lluís Torres i Josep M. Codina, en el paper de director de l'emissora municipal.

Lluís Diumaró tenia molt clar des d'un principi que el mitjà de la seva preferència era la televisió, afeció que va anar creant a partir del vídeo, i que va consumir amb els seus treballs televisius, primer a TV2, després a TV3 -on va guanyar-se l'estima i la simpatia dels televidents a través de la presentació del "Telenotícies"- i finalment al Canal 33 on es sentia realitzat professionalment fent reportatges de carrer, reportatges que l'han portat a viatjar per diferents països del continent, coneixent "in situ" la realitat dels seus pobles.

Un periodista preocupat per la credibilitat

"El que més em preocupa és la credibilitat" deia Lluís Diumaró a modus de conclusió en una entrevista feta per Vicenç Relats i publicada a **Plaça Gran** el 28 de

març de 1985: "El que més em preocupa és que quan expliques una informació, la gent ho cregui; això és el que dóna sentit a uns informatius. El treball que has fet durant tot el dia es concentra en el moment que ho dones per la pantalla. Que la recollida d'informació hagi estat concreta, que estigui ben contrastada, que donis el temps i la nota justos... I que la gent s'ho cregui perquè els ho has explicat bé. Això és el que dóna sentit als informatius i el que fa que agradis per l'accent, el to i la cara que hi facis. Això és el que més em preocupa" Lluís Diumaró va popularitzar el seu rostre davant la càmera, com a presentador del "Telenotícies", però el que a ell li agradava fer era periodisme de carrer, penjar-se la càmera a l'espatlla i enregistrar imatges, i després muntar-les, i posar-li el so... A l'entrevista esmentada anteriorment, en Lluís ja deia "jo no m'havia mai plantejat ni el cinema ni la televisió com a actor, sinó com a tècnic, com a captador d'imatge. Veia el periodisme com una bona especialitat per a viure coses i dominar les formes d'expressió" Unes paraules semblants reproduïen a TV3 el dimarts de la setmana passada com a recordatori d'aquest home que va abandonar la mirada de la càmera per mirar a través d'ella.

Josep Ylla-Català

Josep Ylla-Català havia nascut a Vic feia vint-i-nou anys i era casat. Actualment treballava com a reporter del programa "Actual" del Canal 33.

Josep Ylla-Català havia entrat a TV3 l'any 1985 i havia estat als programes "Trossos", "Galeria Oberta" i "Crònica 3". Abans havia dirigit la secció de Cultura i Espectacles de "El Correo Catalán" i també havia col·laborat al "Diari de Barcelona".

El dia 10 de setembre de l'any passat, va ser agredit mentre el seu equip filmava imatges exteriors de la casa de Marcial Dorado, un dels presumptes "capos" del contraban de Galícia. Tot i això, el reportatge sobre el contraban a Galícia va ser emès al programa "Actual" del dia 14 de setembre gràcies a l'ajuda de Televisió de Galícia (TVG) que els va deixar una càmera.

Joan Fornell

Joan Fornell va néixer fa 33 anys a Berga i estava casat des de feia mig any. Al febrer de l'any 1985 va entrar a TV3, on començà com a ajudant de realització dels informatius. Fa pocs dies va ser guardonat amb el premi "Mans Unides" pel reportatge "Nord Sud, el mur que no cau". Havia col·laborat amb els equips tècnics de la Facultat de Ciències de la Informació de Bellaterra.